

РЕШЕНИЕ

№ 1053

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Луиза Христова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11816** по описа за **2021** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение №20002829 от 06.01.2021г., постановено по н.а.х.д. № 12024/2019 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, 13-ти състав, е отменил Наказателно постановление (НП) № 439708-F472420 от 31.05.2019 г., издадено от Директора на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП-С., с което на основание чл. 178 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, на Т. И. К. - М., с ЕГН [ЕГН], е наложено наказание глоба в размер на 500 (петстотин) лева за нарушение на чл. 109, ал. 1 от ЗДДС.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, е обжалвано от административнонакзващия орган /АНО/, чрез процесуален представител. Касаторът моли за отмяната на решението и потвърждаване на отмененото с него наказателно постановление.

Наведените основания за оспорване са за допуснато нарушение на закона и съществени нарушения на процесуалните правила –чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК, вр.чл.63в ЗАНН. Тяхното осъществяване е аргументирано с доводи, че липсва неяснота относно датата на извършване на нарушението, тъй като правилата за изчисляване на сроковете са ноторно известни. В тази връзка сочи, че непосочването

на конкретна дата на извършване на нарушението е несъществен порок на АУАН и НП, тъй като същата е изводима от законоустановения 14-дневен срок от настъпване на съответното обстоятелство по чл. 107, т.4, б. „а“ от ЗДДС, което в случая е възникнало на 30.06.2018 г. Санкционираното лице не било лишено от възможност да установи кога според контролния орган е извършено нарушението. По съществуващото на спора излага, че нарушението е безспорно установено и не са налице предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

В съдебно заседание пред АССГ, касаторът, чрез процесуалния си представител-юрк. П. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, Т. И. К. - М. не се явява, не се представява и не изразява становище по жалбата.

Участващият по делото прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да оспори съдебното решение и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Приетата за установена от въззивната инстанция фактическа обстановка е следната: че при извършена проверка на 11.02.2019 г. от отдел "Регистрации по ДДС" при ТД на НАП-С. по повод подадено заявление за дерегистрация по ЗДДС, с вх. № 223921900216961/29.01.2019 г. е установено, че Т. И. К. – М., в качеството си на ликвидатор на [фирма] не е изпълнила задължението си да подаде заявление за задължителна дерегистрация по ЗДДС на осн. чл.109, ал.1 от ЗДДС в 14 дневния срок от настъпване на съответното обстоятелство по чл.107 от ЗДДС, а именно - обявяване на прекратяване на търговската дейност и ликвидация на дружеството в Търговския регистър към Агенция по вписванията до дата 14.07.2018 г. Датата на възникване на обстоятелството е 30.06.2018г. Заявлението за дерегистрация е подадено на 29.01.2019 г., със закъснение от 199 дни.

За констатираното нарушение е съставен АУАН, въз основа, на който е издадено процесното НП.

От правна страна, СРС е приел, че при издаване на АУАН и НП е допуснато съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на санкционираното лице, изразяващо се в непосочване на дата на извършване на нарушението по чл. 57, ал. 1, т.5 от ЗАНН. Посочил е, че датата на извършване на нарушението е от съществено значение за преценка на давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН. Приел е за недопустимо, датата на извършване на нарушението да се извлича по тълкувателен път, поради което е отменил обжалваното НП, като не е изложил съображения по съществуващото на спора.

Решението е постановено в нарушение на закона и при допуснато съществено процесуално нарушение, по следните съображения:

Неправилна е преценката на първата инстанция за тежестта на порока, засягащ АУАН и НП, относно датата на извършване на нарушението. Не се споделят

изложените доводи за липса на дата на извършване на нарушението. Съгласно нарушената разпоредба на чл.109, ал.1 от ЗДДС, в случаите по чл. 107, т. 3 и при прекратяване на юридическо лице с ликвидация, лицето подава заявление за регистрация в компетентната ТД на НАП в 14-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство по чл. 107 ЗДДС. Прекратяването на юридическото лице търговец е основание по чл. 107, т. 4, б. "а" от ЗДДС за задължителна регистрация. Безспорно, 14-дневният срок по чл.109, ал.1 ЗДДС тече от датата на прекратяване на търговеца.

В конкретния случай и в АУАН, и в НП изрично се посочва, че Т. И. К. – М., в качеството си на ликвидатор на [фирма] не е изпълнила задължението си да подаде заявление за задължителна регистрация по ЗДДС на осн. чл.109, ал.1 от ЗДДС в 14 дневния срок от настъпване на съответното обстоятелство по чл.107 от ЗДДС, а именно - обявяване на прекратяване на търговската дейност и ликвидация на дружеството в Търговския регистър към Агенция по вписванията до дата 14.07.2018 г. Посочени са и датата на възникване на обстоятелството чл.107 от ЗДДС - 30.06.2018 г. Поради това независимо, че датата не е изрично посочена, същата е безспорно определяема, тъй като поради естеството на нарушението е свързана със законовоопределен срок. Посочено е и закъснението от 199 дни от определения срок за предоставянето му, като са посочени началната и крайна дата за определянето му, както и документът, с представянето, на който е прието, че то е изпълнено, което позволява несъмненото определяне на датата на нарушението.

С оглед гореизложеното настоящата инстанция намира, че при издаване на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи го до степен, обосноваваща неговата незаконосъобразност. Като е достигнал до извод за обратното, СРС е постановил решението си при осъществяване на порока по чл.348, ал.1, т.1 НПК, вр.чл.63в ЗАНН.

Постановената от СРС отмяна на НП е обусловена единствено с липсата на посочена дата на нарушението, наличието на който порок не се констатира по изложените съображения. Цялостен контрол за законосъобразност на НП не е бил осъществен от СРС, което осъществява основанието по чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр.чл.63в ЗАНН.

При липсата на изискуемите релевантни мотиви, след отмяната на решението делото следва да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС. Касационният контрол за законосъобразност на оспореното съдебно решение, упражняван от Административен съд София-град е ограничен от въведените с жалбата основания /чл.218, ал.1 от АПК/, с изключение на съответствието му с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. При липсата на изложени в мотивите към решението изводи относно релевантните за процесуалната / извън липсата на дата на нарушението/ и материалната законосъобразност на издаденото НП обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, касационният съд на практика не може да осъществи дължимия от него контрол за законосъобразност. Недопустимо е АССГ да постанови акт, който замести този на решаващия съд, което би лишило страните от една съдебна инстанция по фактите и приложението на закона.

По искането за разноси на ответника ще се произнесе СРС при новото разглеждане

на делото-чл.226, ал.3 АПК, вр.чл.63в ЗАНН.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 2 от АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН,
Административен съд София-град, XII-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №20002829 от 06.01.2021г., постановено по н.а.х.д. №
12024/2019 г. по описа на Софийски районен съд.

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен
съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.